

[Gustav Pedersen.]

svaret for et saadant Standpunkt. Det samme gælder for Arbejdsløshedsforsikringen. Men kan man da ikke tænke sig rejst Spørgsmaal om, at Livsforsikring, Ulykkesforsikring, Brandforsikring, Tyveriforsikring og andre nødvendige Forsikringer burde unddrages ikke blot en ren Kapitalfortjeneste, men en Række af de meget store Omkostninger, der vilde være unødvendige, hvis det ikke drejede sig om privat Forretning? Man kan være enig eller uenig om det. Det er ikke afgørende. Det afgørende er, at Forhold af denne Karakter har overhovedet intet med den økonomiske Krises Restriktionsforhold at gøre, med de Indgreb, som vor manglende Valuta tvinger os til, og andre Forhold, hvor ogsaa Venstres Regering gennem de 2 Aar, den havde Ansvaret for Administrationen, var nødt til at gribe ind paa en Række Omraader, som man normalt ikke synes om at gribe ind i.

Naar man fra Venstres Side Gang paa Gang taler om, at man ikke skal agitere paa den Maade, at man skaber uberettigede Forventninger — jeg minder om det ærede Medlem Hr. Axel Kristensens Moraltale i Lørdags — saa burde et saadant Parti være meget varsom med at give Befolkningen en fuldkommen forkert Opfattelse af Spørgsmaalet om Restriktionerne, saa meget mere som ingen af de ansvarlige Partier har angivet noget, der ligner en Mulighed for i en overskuelig Fremtid at kunne afvikle samtlige disse Indgreb. Jeg synes, at vi med fuld Ret har gjort opmærksom paa, at denne Sammenrodning af to Ting, som ikke har med hinanden at gøre, er urimelig, og jeg synes, det er endnu mere urimeligt, naar man vil beskyldte socialdemokratiske Ministre for at udnytte en saadan Tvangssituation til rent politiske Formaal. Naar jeg har understreget det saa stærkt, skyldes det, at vi jo ikke alene gennem det anmeldte Forslag fra Det konservative Folkeparti, men ogsaa allerede i Diskussionen om Boligministeriet har en saadan Mistænksomhed fremme, uden at der ligger Skygge af Ret til at fremsætte den.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen gjorde ogsaa nogle Bemærkninger om Ministeriets Størrelse. Den højtærede Statsminister har allerede svaret derpaa, men jeg vil dog gerne understrege, at hvis der skal være nogen Mening i Ansvaret over for Rigsdagen og dermed over for Befolkningen, og der samtidig er en Vækst i Arbejdet langt ud over, hvad man tidligere havde tænkt sig, kan det ikke være urimeligt, at man søger at

organisere Arbejdet saaledes, at det er muligt at fæstne Ansvaret fremfor at lade hele Væksten i Arbejdet foregaa i Væksten af Antallet af Embedsmænd, der vanskeligere kan drages til Ansvar, jo sværere det er for den enkelte Minister at følge sit Omraade. I ganske særlig Grad har den kvindelige Minister, den højtærede Minister uden Portefeuille, Fru Fanny Jensen, irriteret det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen. Han kom med en Bemærkning om, at de Oplysninger, man havde Brug for med Hensyn til Hjemmets Forhold, kunde man nok skaffe sig paa anden Maade. Jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem i sit Hjem kan faa udmærkede og fornuftige Raad vedrørende hjemlige Forhold, men jeg tror, det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen glemmer, at de Hundrettusinder af Kvinder, der er nødt til at forene erhvervsmæssigt Arbejde med deres mange Pligter i Hjemmet, rejser et Problem, der nok kunde give Anledning til et Arbejde for at prøve, om der er Mulighed for at lette deres Forhold. Det er jo ikke af Hensyn til disse Kvinder, at man i saa stort Tal har trukket dem ind i de producerende Erhverv. Formaålet har dog været at udvide og udbygge Produktionen. Naar man med dette Formaal for Øje giver erhvervsarbejdende Husmødre eller enlig stillede Kvinder saa vanskelige Forhold, som de maaske ikke før har haft, synes jeg, det er noget for letkøbt at tale om, at det kan man klare ved at skaffe sig Oplysninger ad anden Vej, uanset om man saa gaar hjem og henter dem, eller man forlader sig paa, at man nok kender Tingene selv.

Jeg vil dernæst gerne gøre et Par Bemærkninger vedrørende Sydslesvigdiskussionen. I mit første Indlæg omtalte jeg Sydslesvig meget kort. Det var min Opfattelse, at alle Parter var bedst tjent med, saaledes som Valget var faldet ud, og saaledes som Stillingen laa med Hensyn til tidligere Beslutninger i denne Sag, at samle alle Kræfter med det Formaal at skaffe de Danske i Sydslesvig de bedst mulige Vilkaar. Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har ønsket det anderledes og har indledet en Kampagne, som, uanset hvem man synes bedst om i denne Kamp, i hvert Fald ikke kan være til Gavn for Sydslesvigerne. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen tror, at hans Virksomhed paa dette Omraade giver ham noget Mandat til at optræde som den faste Leder af de Krav, der skal rejses for at skaffe de bedst mulige Vilkaar for de Danske i Sydslesvig. Jeg synes i hvert Fald ikke, at det ærede Medlems Indsats i denne Sag kan give ham Ret til en saadan Stilling.